

Valkoisuus

— Herttä on minun valkeuteni —

Helsinki

N:o 91

5.6.49

Oi autista, poikani, ja opi viisautta nuorena ollessasi;
nuoruudessaasi opi pitämään Jumalan käskyt. ALMA 37.35

NUORTEN VALISTUSKERHOJEN TEHTÄVÄT JA PÄÄMÄÄRÄT.

Presidentti Brigham Young oli järjestänyt sekä Nuorten Naisten että Nuorten Miesten Valistuskerhot. Kirkon Nuorten Naisten Valistuskerho perustettiin ensiksi, marraskuun 26 p:nä 1869, ja Nuorten Miesten Valistuskerho kesäkuun 10 p:nä 1875. Suolajärven kaupungissa, Utahissa. Vaikka nämä kaksi yhdistystä ovatkin alusta alkaen olleet erillisinä järjestöinä, ne ovat toimineet yhdessä ja niiden yhdistetty toiminta käsittää Kirkon koko nuorison.

Kun Nuorten Valistuskerhot järjestettiin, oltiin täysin yksimielisiä siitä, että päämäärä, joka innoitti niiden järjestämiseen, oli saada välikappale evankeliumin oppien tehokkaammaksi opettamiseksi nuorille miehille ja naisille, jotta he saisivat todistuksen näiden oppien totuudesta ja Joseph Smithin tehtävän jumalallisesta alkuperästä, ja myös että nuorten kirjallinen sivistys kehittyisi ja että heidän yhteiskunnallinen toimintansa saisi paremman johdon ja valvonnan. Valistuskerhojen pääjohdolle on annettu Kirkon virkistystyön ylin valvonta.

Valistuskerhojen kautta Kirkko tarjoaa nuorisolleen ainutlaatuisen ohjelman terveelliseksi virkistykseksi ja yhteiskuntaelämän parantamiseksi sekä uskonnolliseksi edistymiseksi.

Valistuskerhojen avulla ovat esim. musiikillinen ja puhetaito sekä näyttämötaide huomattavasti kehittyneet ja puhdistuneet. Tä-

tä ohjelmaa ei pidä kieltää nuorisolta missään Kirkon järjestetyssä seurakunnassa.

Lyhyesti sanoen, Valistuskerhojen ensimmäiset päämäärät ovat, ensiksi: kehittää elävää ja toimivaa uskoa Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, joka on palautettu tässä armotaloudessa, toiseksi: kehittää monimuotoinen virkistysohjelma, joka jatkuvasti vetoaa nuorisoon ja samalla uudelleen rakentaa ja uudistaa siihen osallistuvien fyysiset, älylliset ja hengelliset voimat.

Tämän yhdistyksen pysyvänä tarkoituksena on Kirkon nuorison menestys ja edistyminen, ja sen vakaana haluna on hankkia sille runsaat mahdollisuudet uskonnollisessa ja sivistyksellisessä mielessä sekä tilaisuuksia virkistymiseen.

NUORTEN VALISTUSKERHON KONFERENSSI.

Lauantai 4.6.49.

Klo 18:00 Tutustumisjuhla

Sunnuntai 5.6.49.

Klo 11:00 Pyhäkoulu

Klo 12:00 Todistuskokous

Klo 18:00 Yleinen kokous

Klo 20:00 Takkavalkeailta

Maanantai 6.6.49.

Klo 10:00 Neuvottelukokous

Klo 13:00 Retki

III.

Mormonin Kirjan levyt
olivat kultaa.

Profeetta Joseph Smith samoin kuin ne henkilöt, jotka joutuivat kosketuksiin Mormonin Kirjan levyjen kanssa, väittivät niiden olevan kultaa. Maailmasta olisi tunnut paljon luonnollisemmalta, jos profeetta olisi väittänyt niiden olevan jotakin muuta metallia. Mutta hän kertoi vain tutun ja kuolemakaan ei voinut häntä peloittaa. "Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskaako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?" (Room. 8:35.) Tiedämme, että kultaa oli hyvin runsaasti muinaisessa Meksikossa ja Perussa. Esim. Perun inkat maksoivat espanjalaisten vastustajat lunnaat täyttämällä kullalla huoneen, jonka mittasuhteet olivat 17,22x9 jalkaa. Montezuma, Meksikon intiaaninhallitsija, söi puhtaasta kullasta valmistetuilta lautasilta, jotka olivat taidokasta työtä ja suurten kilpien kokoisia.

A. Hyatt Verrill sanoo noiden kansojen olleen taitavia, takomatyössä, valamisessa, hitsaamisessa ja hopeoimisessa.

Koska kultaa käytettiin raaka-aineena talouskaluihin, käytettiin sitä vielä suuremmalla syyllä levyjen valmistamiseen. Onhan tämä metalli pehmeysensä vuoksi sopiva kirjainmerkkien kaivertamiseen. "Meksikolaisten hieroglyfit olivat hyvin selviä ja niitä kaiverrettiin kiveen ja metalliin." (Tschudi, siv. 105.)

Isä Gay kertoo teoksessaan "Historia de Oaxaca" Meksikon intiaanien myyneen eurooppalaisille muinaistutkijoille sangen ohuita kultalevyjä, jotka olivat takomatyötä. Näille levyille oli kaiverrettu vanhoja hieroglyfejä. Samoin on löydetty tällaisia kultalevyjä Colombian intiaanien haudoista.

Yllä on esitetty vain muutamia sadoista lausunnoista, joita tiedemiehet ovat antaneet suoritetuun tutkimukseen noilla laajoilla alueilla, joissa herran vallitsi korkea sivistys. Tutkijat väittävät nyt samaa, mitä Joseph Smith,

oppimaton nuori mies, väitti yli sata vuotta sitten. Eiköhän tämä todista, että hänen sanansa olivat tosia? Ei hän, eikä kukaan muukaan ollut tutkinut intiaanien sivistystä. Kukaan toinen ihminen ei tuona aikana olisi voinut väittää samaa. Mutta profeetta tiesikin enemmän kuin muut. Hän oli saanut haltuunsa nuo levyt. Hän näki ne, kosketteli niitä ja kantoi niitä.

Ne levyt, joille Mormonin Kirja oli kaiverrettu, olivat kultaa ja niiden kuvataan olleen noin 6 tuumaa leveitä, 8 tuumaa pitkiä ja yhteensä 6 tuumaa paksuja. Tämänkokoisen puhtaasta kullasta valmistettu kuutio painaisi 200 naulaa (1 naula=454 gr.) = n.91 kg. Mies tuskin voisi kantaa sitä, vaikka olisikin sellainen jättiläinen kuin Joseph Smith. - Kuitenkin on hyvin epätodennäköistä, että Mormonin Kirjan levyt olivat puhtaasta kultaa, koska ne kultana olisivat olleet liian painavia. Muinaisena aikoina sekoitettiin levyihin kuparia, jos niitä aiottiin käyttää kirjoittamiseen, jolloin ne tulivat lujemmiksi ja kestävämmiksi ja samalla kevyemmiksi. Jos levyt olisi tehty kahdeksan karainta kullasta, jota kultasepät nykyään usein käyttävät, ei levyjen kokonaispaino olisi kohonnut yli 117 naulaa (n. 53 kg.). Tällaisen painon jaksaa hyvin kantaa niin voimakas mies kuin Joseph Smith. Vanhin J.M.Sjedahl, joka on kokeillut kultarahkoilla, tulee siihen lopputulokseen, että levyt painoivat alle 100 naulaa. Voimmekin sanoa, että levyjen paino on todistuksena Mormonin Kirjan luotettavuudesta. Joseph Smith ei ollut tehnyt tällaisia laskelmia. Hän vain puhui totuutta, joka on muuttumaton.

Kuten toht. J.A.Widtsoe sanokin, ei mikään kirja ole joutunut niin yksityiskohtaisesti tiedemiesten tutkimusten kohteeksi kuin Mormonin Kirja.

Maailmalle kaikki nämä tutkimukset ovat voimakkaana todistuksena. Turhia ovat olleet niiden vaivat, jotka ovat koettaneet kaataa Kirjaa. Meille heidän epäonnistumisensa todistuksessansa ovat kuitenkin todistuksena siitä, että Joseph Smith oli todellinen Jumalan profeetta.

Hans Eklund.

- 3 -

SUOMEN LÄHETYSSAARNAAJIEN
KORIPALLOILU.

Äskettäin Suomessa tehtyihin koripallokilpailumatkoihin otti osaa kahdeksan nykyään maassa työskentelevää lähetyssaarnaajaa. Matka aloitettiin Kotkasta huhtikuun 22 p:nä, ja se kesti noin 2 viikkoa sekä päättyi Helsinkiin toukokuun 4 p:nä. Retken ensimmäisellä viikolla lähetyssaarnaajat pelasivat eri kaupungeissa joka ilta ja matkustivat joskus 12-13 tuntia päivässä kohdatakseen vastapelaajansa. He kävivät 8 eri kaupungissa ympäri maata. Vastapuoli oli tavallisesti koottu kunkin kaupungin eri joukkueista. Matka tehtiin yhteistoiminnassa Suomen Koripalloliiton kanssa, joka myös järjesti yksityiskohdat.

Vaikka NMKY oli tuonut koripallon Suomeen jo n. 20 vuotta sitten, suomalaiset pelasivat sitä ilman virallisia sääntöjä 10 vuotta, ja kun sitten vihdoin saatiin säännöt, esti kehitystä suuresti äskeinen sota. Näistä syistä peli on vielä alkuasteella.

Retkeen osaa ottaneet vanhimmat olivat seuraavat: John D. Smith, John A. Teichert, Donald K. Miner, Donald A. Olsen, Alvin S. Anderson, John D. Warner, Robert S. Clark, Gordon R. Woolley ja Joel W. Sedgwick. Joukkue heikontui ennenkuin matka oli edes alkanut, sillä vanhin Clark loukasi jalkansa harjoituksissa. Vanhin Clark palasi työkentälleen ennenkuin hänellä oli ollut tilaisuus pelata joukkueessa, ja hänen tilalleen tuli vanhin Sedgwick. Vanhin Woolley palasi Helsinkiin kahden ensimmäisen pelin jälkeen Kotkassa ja Lahdessa, koska hän sai käteensä verenmyrkytyksen, mutta hän kykeni ottamaan jälleen osaa loppuotteluihin Helsingissä. Vaikka edellytykset pelata koripalloa eivät aina olleet parhaimmat, isännät useissa kaupungeissa olivat sangen kohteliaita lähetyssaarnaajia kohtaan ja pelisäännöt oli muunneltu molempien puolueiden tyydytykseksi. Pelipaikkana oli useassa tapauksessa vain pelkkä tanssisali, jossa lattia oli niin liukas, että molempien joukkueiden täytyi pelata ilman kenkiä. Asian auttamiseksi kasteltiin lattia säännöllisin väliajoin. Sallit olivat tavallisesti paljon pienemmät kuin säännöt määräisivät ja siten oli ajoittain vaikea saa-

da aikaan kunnan peliä, kun ei ollut liikkumistilaa.

Suomalaiset osoittivat kuitenkin sitä hyvää urheilutaitoaan, josta he ovat maailmankuuluja. Viikonloppuina lähetyssaarnaajat hajaantuivat lähelläsijaitseviin kaupunkeihin, joissa oli toisia lähetyssaarnaajia ja auttoivat heitä yleisissä kokouksissa. Jurnamatkat kaupungista toiseen tarjosivat monta hyvää tilaisuutta selittää evankeliumia.

Loppuottelut pelattiin Helsingissä monilukuisen yleisön läsnäollessa. Osaanottajat näissä sarjoissa olivat: Suomen mestarijoukkue HOK-V, NMKY:n tähtipelaajista muodostettu joukkue ja MAP:n lähetyssaarnaajien joukkue. Koska joukkueita oli kolme, oli peliaika lyhennetty puoleen tavallisesta ajasta, kunkin peliajan ollessa 26 min. Ensimmäisestä pelistä, joka pelattiin NMKY:n ja MAP:n välillä, tuli tasapeli: 13-13. Toisessa ottelussa NMKY voitti Suomen mestarit: 13-15. Loppuottelussa lähetyssaarnaajat hävisivät mestarijoukkueelle: 21-22. Yleisö nautti suuresti pelistä, vaikka olikin hieman hämmästynyt nähdessään lähetyssaarnaajien ottavan osaa peliin ja olevan hyvin perehtyneitä siihen.

Vanhin Alvin Anderson käsitteli palloa sellaisella taituruudella, jota on harvoin nähty Suomessa ja yleisö suorastaan ulvoi riemusta sen nähdessään. Vanhin Donald Olsen, kentän pisin mies, oli erikoisen hyvässä vireessä pelatessaan HOK-V:tä vastaan ja oli hyvä tuki MAP:lle. Vanhin John Smith pelasi hyvin koko ajan.

Lähetyssaarnaajat hävisivät koko aikana vain kaksi peliä: yhden Tampereella ja yhden Helsingissä. Kahdesta ottelusta tuli tasapeli, koska Suomessa ei pelata yliaikaa, jos tulee tasapeli. Näin tapahtui Jyväskylässä ja Helsingissä. Muut viisi peliä lähetyssaarnaajat voittivat. Alla ovat tulokset eri paikoissa suoritetuista otteluis-

	Kaupunki	L-tulos	Puoliaika
MAP	Kotka	33 - 29	17 - 13
"	Lahti	40 - 30	19 - 8
"	Tampere	30 - 38	11 - 25
"	Jyväskylä	29 - 29	16 - 13
"	Pori	41 - 19	20 - 13
"	Vaasa	17 - 11	9 - 5
"	Oulu	40 - 14	26 - 10
"	NMKY	13 - 13	5 - 7
"	HOK-V	21 - 22	6 - 8

Jälkeenpäin oli Suomen Koripalloliitto kutsunut MAP:n joukkueen sekä presidentti Matiksen, neuvonantaja Mark E. Andersonin ja vanhin P. B. Robinsonin lounaalle. Lounaan isäntänä toimi Liiton johtaja Jussi Lappi-Seppälä. Lounaan aikana keskusteltiin monista asioista ja samalla selitettiin useita kohtia Kirkon työstä. Joht. Lappi-Seppälä sanoi, että hänestä oli mielyttävää toimia näitten amerikkalaisten isäntänä, jotka osasivat puhua suomea ja ruotsia. Hän kiitti kohteliaasti lähetysaarnaajia heidän avuliaisuudestaan koripalloilun edistämiseksi Suomessa ja heidän ystävällisestä suhtautumisestaan peliin.

Muutamia päiviä myöhemmin haastoi Amerikan lähetystö lähetysaarnaajat otteluun. Vaikka lähetysaarnaajat voittivat helposti, nauttivat molemmat puolueet illasta yhtä suuresti.

Suomalainen urheilulehti "Urheilu", joka ilmestyi toukokuun 10 p:nä kirjoitti seuraavasti:

"Urheilullisesti onnistuneeksi ja täysipainoiseksi voidaan sanoa viime keskiviikkoillan amerikkalaisvierailun koripallo-otteluja Helsingin Tennispalatsissa. Eräissä mielin lähetysaarnajien MAP joukkueen esitys oli suorastaan oppitunti."

"Kun muistaa aikaa taaksepäin, jolloin samainen MAP ensi kerran esiintyi pääkaupungissa saaden selkään silloisilta Kiri-Veikoilta, oli tapahtunut suuri muutos. Kestävyys oli joukkueella parempi, sen silloinenkin verraton mieliala oli nyt suorastaan yhdysside, joka terästi joukkueen sinnikkääseen puolustukseen ja tavattoman älykkääseen hyökkäykseen. Koriinheitot olivat parempia - suorastaan varmoja, jolla avulla he tuon tuostakin mursivat aluevartiainnin. He olivat taktikoitsijoita."

"Meikäläisten ollessa aluevartiainnissa pelattiin aivan yksinkertaisin yhdistelmin ja rauhallisen varmasti pallo vapaalle miehelle n. 6-8 metrin päähän, josta useimmiten seurasi erehtymättömän tarkka koriinheitto. Noin yksinkertaisesti ei juttu sentään luistanut ja tässä käyttivätkin "jenkit" erinomaisia ja ennennäkemättömiä harhautuksiaan ja näyttivät hyvää henkilökohtaista tekniikkaa. Kovin avuttomia olivat meidän parhaimmekin ja etteistään kuulsit seivä oppipoika-asteen tuntu. Tekisi mieleini sanoa, että MAP hal-

litsi molemmat Tennishallin ottelut, mutta liittomme kärkijoukkueita ajoi tulokseen tietoisuus, että täytyi voittaa, ynnä sen verran parempi sisu ja kestävyys, että ne olivat vähän voimakkaampia kuin kenties matkaväsyneet vastustajansa."

"Summa summarum:MAP esitti paljon odottamatonta, koko MAP esitys oli yllättävän positiivinen. Kyllä olemme (suomalaiset) joukkueaktiivisesti vielä kesyjä. Eikö tämä yhdistelmä voisi pelata mukana ulkopuolisena joukkueena Koripalloliiton tai vaikka SM-sarjassa. Oppia tulisi!"

Donald K. Miner.

NUORISOYHDISTYS NUORTEN VALISTUSKERHO

Nuorisoyhdistys on saanut uuden nimen - Nuorten Valistuskerho (NVK). Tämä uusi nimi vastaa merkityksellisesti parhaiten alkuperäistä, englanninkielistä nimitystä. - Kirkko on kääntynyt asiassa Suomen Akatemian kielitoimiston puoleen ja se on tarkasti perustelun ehdottanut tämän nyt käytäntöön tulevan nimen. Tyytyväisinä otammekin sen vastaan, sillä siten pääsemme irti jo niin monella taholla ja monenlaisessa merkityksessä käytännössä olevasta sanasta; joka aiheuttaa sekaannuksia sekä käsittellisiä selvittelyjä tullakseen oikein ymmärretyksi.

Ensi toimintakauden alusta ei tulla käyttämään enää muuta kuin tätä nimeä, joten pyydämme arvoisia nuoriamme jo ajoissa totuttamaan tähän käyttökelpoiseen ja eri yhteyksissään notkeasti tarpeiden mukaan taipuvaan nimitykseen.

NUORTEN VALISTUSKERHO

HELSINKI

Näinä kesäisinä päivinä on meillä tilaisuus pitää ensimmäinen Nuorten Valistuskerhojen konferenssi Suomessa. Uskon, että tämä tilaisuus on lähentävä meitä kaikkia, ja niin voimme yhä paremmin yhteisvoimin viedä työtämme eteenpäin.

Tänä aikana voimme iloiten katsoa ajassa taaksepäin, nähdä miten Nuorten Valistuskerhojen työ on edistynyt Suomessa. Meillä on tätä nykyä kaksi suomenkielistä ja yksi ruotsinkielinen "Nuorisoyhdistys."

Me, jotka olemme käyneet yhdistyksemme kokouksissa, voimme varmasti yksimielisesti myöntää saaneemme paljon hyviä neuvoja ja opetuksia elämäämme varten.

Takkavalkeaillat ovat avanneet nuorille uusia näköaloja evankeliumin tiellä. Myös yhteiset juhlat ja retket, jotka olemme saaneet pitää kuluneen talven ja kevään aikana, ovat lähentäneet meitä toisiimme, ja olemme kukin kohdaltamme saaneet tuntea, miten ihana ja puhdas toveruus sekä rakkaus ovat vallinneet keskuudessamme.

Haluan sydämellisesti kiittää kaikkia lähetyssaarnaajia niistä monista hyvistä neuvoista, jotka ovat olleet tarpeen yhdistyksemme työn eteenpäin viemisessä.

Jo kokemuksesta tiedämme, että meillä on myös paljon parannettavaa yhdistyksessämme voidaksemme toimia samalla tavoin kuin NVK niissä maissa, joissa Kirkkomme on ollut kauemmin aikaa toiminnassa. Sen vuoksi haluamme tämän kesän aikana kääntää NVK:n käsikirjan, joka auttaisi meitä toimimaan NVK:n ohjelman mukaisesti. Myös haluamme valmistaa kaikki läksyt ensi vuotta varten. Ohjelma järjestetään valmiiksi niin, että yhdistyksillämme eri paikkakunnilla tulee olemaan sama ohjelma. Yhteistyötämme haluamme parantaa niin, että työmme todella edistyisi sekä kantaisi hedelmää. Konferenssimme onkin oleva ensi askel yhteistyössämme. Ja sen vuoksi rukouksen Jumalaa siunaamaan nämä konferenssipäivämme. Toivon nöyrästi, että te nuoret tulisitte joukkoomme, voidaksemme tehdä nämä päivät meille jokaiselle valoisiksi ja muistorikkaiksi, niin ettemme koskaan niitä unohtaisi.

Toivotan teidät kaikki tervetulleiksi eri tilaisuuksiimme.

Tunnuslauseemme on oleva, "Jumalan kirkkaus on äly".

Hillevi Niemi.

TURKU

Nuorisoyhdistyksemme on kuluneen toimintakautensa aikana osoittautunut sellaiseksi, että se varmasti tulee menestymään ja edistymään tulevaisuudessa. Viime syksynä täällä olleet lähetyssaarnaajat järjestivät yhdistyksen vahvalle pohjalle, joten allekirjoittaneen neuvonantajineen oli hyvin helppo jatkaa sitä työtä.

Jokaisena keskiviikkona meillä on ollut tilaisuus tutustua joko uskonnollisiin tai muihin tärkeisiin kysymyksiin. Olemme varmoja siitä, että nämä illat ovat avartaneet näköalaamme ja olemme oppineet monia tärkeitä asioita, joita tarvitsemme joka päivä. Emme myöskään halua unohtaa niitä juhlailtoja, jotka silloin tällöin ovat ilahduttaneet mieliämme. Lau-lukuoromme aloittaessa toimintansa meillä oli tilaisuus käydä joulun aikana laulamassa sairaaloissa. Monelle meistä jäi varmasti miellyttävä muisto siitä illasta.

Meidän kaikkien, jotka otamme osaa tähän Nuorisoyhdistyksemme työhön, on kannettava vastuu siitä, mitä me annamme toisellemme ja niille ystävillemme, jotka ovat liittyneet siihen. Meiltä jokaiselta vaaditaan mitä suurinta yhteisymmärrystä ja rakkautta saadaksemme nämä illat mielenkiintoisiksi, jotta voisimme joskus tulevaisuudessa täydellä syyllä sanoa, että olemme todella edistyneet tämänkin työmuodon kautta. Jos teemme parhaamme toistemme hyväksi, niin silloin vasta voimme odottaa siunauksia ja elämän iloa.

Rukoukseni onkin, että aloittaisimme seuraavan toimintakautemme tietoisina, että haluamme jakaa kaikkien nuorten kanssa sen ilon ja onnen, jonka olemme saaneet evankeliumin kautta.

Haluan kiittää sydämellisesti kaikkia lähetyssaarnaajia ja Helsingin Nuorisoyhdistyksen presidenttiä siitä suuresta avusta, jota he ovat antaneet meille koettaessamme viedä tätä työtä eteenpäin.

Raija Töytäri.

TAMPERE

Varmasti jokainen, joka on käynyt kirkkomme kokouksissa Tampereella, on pannut merkille, että niissä on aina paljon nuoria. Nuorisoyhdistystä emme ole kuitenkaan vielä saaneet aikaan täällä, vaikka se varmasti olisikin hyvin tervetullut. Nykyään tapaamme toistemme englannintunneilla, joilla käy paljon nuoria, sekä muissa kokouksissa, joista varsinkin Naisten Apuyhdistys voisi sivulliselta usein näyttää Nuorisoyhdistykseltä nuorten suuren enemmistön vuoksi. Koko tänä keväänä meillä

on ollut oikeastaan vain yksi tilaisuus, johon oli kutsuttu ainoastaan nuoria, ja se oli vappuastona. Olimme silloin eräiden jäsenten kodissa, ja se oli todella onnistunut ilta. Tuskinpa kukaan meistä koskaan oli ollut hauskemmissa vapunvastaanottajaisissa.

Toivomme, että ensi syksynä voisimme perustaa Nuorisoyhdistyksen ja saada yhä enemmän nuoria mukaan tähän työhön. Rukoilemme Jumalaa siunaamaan erikoisesti nuoria, että he huomaisivat, että vain Hänen yhteydessään voidaan saavuttaa tosi onni ja elää rikasta elämää.

Me Tampereelta lähetämme rakkaat terveisemme "Valkeus"-lehdelle ja sen välityksellä kaikille nuorille maassamme.

Seija Patjas.

LAHTI

Meillä edvielä ole täällä Lahdessa varsinaista Nuorisoyhdistystä, mutta usein kokoonnuimme yhteisen asian merkeissä. Meillä on joka keskiviikko kolme englannin tuntia. Tämän ahkeran opiskelun lomassa virkistäydyimme hiukan pitämällä huhtikuussa eräänä keväisenä keskiviikkoiltana pienen juhlan. Ohjelman suoritus tapahtui tai ainakin oli aiottu tapahtuvaksi kokonaan englanninkielellä. Mutta koska tämä kurssimme käsittää kolme luokkaa, eivätkä kaikki vielä osaa riittävästi englantia, käytettiin myös suomenkieltä apuna. Lauloimme amerikkalaisia lauluja, rukoukset pidimme englannin kielellä, lausuiimme runoja ja leikimme. Meillä oli oikein viihtyisä ilta ja uskon, että vanhemmillakin kurssilaisilla oli hauskaa. Huhtikuun viimeinen sunnuntai oli meille oikein ihana päivä. Ensin lauantaina olimme katsomassa koripallo-ottelua, jossa amerikkalaisten lähetyssaarnaajien joukkue otti mittaa lahtelaisista, voittaen ottelun hienosti. Illalla tämän ottelun jälkeen kokoonnuimme erään ystävän luokse kotikokoukseen. Siellä meillä oli oikein hyvä henki ja opimme lisää evankeliumista. Osa lähetyssaarnaajista jäi sunnuntaiksi tänne. Meillä oli hyvä Puhäköntu ja koko päivä oli niin ihana. Oli aivan ihmeellinen se henki, joka silloin vallitsi keskeudessaamme. Se jatkui vielä illallaakin iltakokoukseen jälkeen, kun taas erään toisen ystävän luona pidimme kotikokousta.

Vain viikko tämän sunnuntain jälkeen oli vappu. Olimme järjestäneet vappujuhlan erään ystäväme kotiin. Kokoilta oli erittäin onnistunut. Meillä oli hauskaa ohjelmaa simoineen ja tippaleipineen. Saadaksemme vähän aikaan kotimaan tuntua veljille, olimme valmistaneet jokaiselle amerikkalaisen ylioppilaslakin. Samalla kun jokainen sai lakkinsa, luki ankara rehtori arvostelun jokaisen kyvyistä. Numerot vaihtelivat kolmesta kolmeentoista. Loppuillan leikimme ja taisivat jo aurin. gon ensimmäiset säteet pilkistellä metsän reunan takaa, kun erosimme. Ainakin linnut olivat jo aloittaneet aamukonserttinsa.

Toivon, että saatte tästä jonkinlaisen kuvan nuorten harrastuksista täällä. Meidän harras toivomuksemme on, että saisimme pian Nuorisoyhdistyksen myöskin tänne Lahteen. Rukoilemme, että Jumala auttaisi ja siunaisi runsaasti Nuorisoyhdistysten työtä.

Raija Turunen.

KIRKON UUTISIA MAAILMALTA

Oma kirkko kuuroille

"Ja tämän valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikille kansoille." (Matt. 24:14.)

Se joka sanoi: "Kaikki tulee sen osaksi, joka odottaa," osui todella paikalleen, ainakin eräissä tapauksissa.

Suolajärven laaksossa asuville kuuroille on nyt koittanut uusi aika, kun he vihdoinkin 28:n vuoden odotuksen jälkeen ovat saaneet oman "kodin". Pres. George Albert Smithin ja hänen neuvonantajiansa, tohtori J. A. Widstoen ja monien muiden henkilöiden avustuksella on Suolajärven laaksossa asuville kuuroille nyt rakennettu oma kaunis, kolmiosainen rakennuksensa.

Rakennuksen perusta laskettiin syyskuun 20 p:nä v. 1947. Rakennustyön aikana monet laakson kuuroista auttoivat kaikessa, mihin-kin he kykenivät. He puhdistivat ympäristä, naulasivat lattioita ja ottivat alas telineitä, senjälkeen kun rakennus oli rapattu. Kun talo oli melkein valmis, he puhdistivat ja siivottivat paikallisten kuurojen naisten avulla kaiken ja muokkasivat ympärillä olevan maan istutuksia varten. Useat jättivät kotiaskarensa ja tulivat auttamaan rakentajia.

Valmiissa rakennuksessa on mon-
ta osaa, m.m. kappeli, johon mah-
tuu 110 henkeä, virkistys sali,
jossa on liikkuvat väliseinät,
Naisten Apuyhdistyksen huone,
keittiö, kolme luokkahuonetta ja
toimisto. Virkistys salissa on
näyttämö ja luokissa isoja taulu-
ja opetusta varten sekä kellojen
asemasta merkkivaloja, jotka il-
moittavat tuntien päättymisen.

Sunnuntaina, lokakuun 10 p:nä
1948 tohtori J. A. Widstoe ilmoit-
ti, että rakennus oli käyttökel-
poisessa kunnossa. Silloin kaikui
kiitos Jumalalle menen kuuron suus-
ta.

Marraskuun 14 p:nä muodostettiin
Suolajärven Laakson kuurojen osas-
ton johtava komitea vanhin Wid-
stoen johdolla.

Suolajärven Laakson kuurot voi-
vat nyt katsoa kohti tulevaisuut-
ta tyytyväisin mielin, sillä heil-
lä on hyvin suunniteltuja kokouk-
sia ja konferensseja samoin kuin
kaikenlaisia juhlia, elokuvenäy-
töksiä ja muuta, yhteiskunnallis-
ta toimintaa. Vastaisuudessa heil-
lä on aina tarjolla käyttökelpoi-
sia huoneita, mitä ikinä he tahto-
vatkin tehdä.

Nyt voi Suolajärven Laaksossa
evankeliumin opettaminen kuuroil-
le jatkua yhä suuremmassa mitta-
kaavassa kaikkien niiden uusien
keinojen avulla, jotka ennen puut-
tuivat. Tässä on suuri työ edessä.
Kuurot ovat valmiita työskentele-
mään auttaakseen Jumalan valtakun-
nan rakentamisessa ja levittääk-
seen evankeliumia kaltaistensa
keskuuteen. Jumala auttakoon heit-
tä ja siunatkoon heitä kaikissa
pyrkimyksissä.

SUOMEN LÄHETYS

Lähetysseuranajat vaihtuvat:

Toukokuun 9 p:nä siirtyvät muu-
tamät lähetysseuraajista uusille
paikkakunnille. Muutokset olivat
seuraavat:

Vanhin Carl A. Anderson Kokkolas-
ta Turkuun,
Vanhin Glenn R. Landeen Kokkolas-
ta Jyväskylästä,
Vanhin Richard E. Unander Turusta
Kuopioon,
Vanhin Reed L. Tyler Kuopista
Lahteen,
Vanhin Ray P. Beck Lahdesta Kokko-
laseen,
Vanhin Joe L. Knight Turusta Po-
riin,
Vanhin Leland D. Steiner Pietar-
saaresta Vaasaan,
Vanhin Lynn C. Lofgran Helsingis-

tä Turkuun, sekä
Vanhin Lee K. Broderick Jyväsky-
lästä Tampereelle,
Vanhin Udoell E. Poulsen Tampereel-
tä Jyväskylästä.

Huhtikuun 19 p:nä siirtyi van-
hin Joseph G. Jensen Udestakaa-
pungista Vaasaan.

Seuraavien lähetysseuraajien

Toukokuun 6 p:nä saapui kaksi
uutta lähetysseuraajaa. Vanhim-
mat Helen V. Juud ja Richard W.
Bowen. Molemmat aloittivat työn-
sä Lahdessa toukokuun 9 p:nä.

Toukokuun 25 p:nä saapui jäl-
leen kuusi uutta lähetysseuraajaa.
Vanhimmat Max E. Peck,
Darwin W. Christensen, Ward Y.
Glover, Robert H. Rasmussen,
Laran E. Burdick, Robert S.
Petersen.

Ilmoitus "sakramenttikokouksista" Suuresti iloitten ilmoitan

teille, että tästä kuukaudesta al-
kaen, pidämme joka sunnuntai-ilta-
na n.s. "sakramenttikokouksia"
Helsingissä ja myöhemmin toisilla
paikkakunnilla, jolloin ehtoollis-
nen annetaan niille, jotka kas-
teen kautta ovat otetut Kristuk-
sen Kirkkoon. Nämä kokoukset ovat
pohjimmaltaan jäsenten kasvamista
varten, kuitenkin ystävämmä ja
yleisö ovat sydämellisesti terve-
tulleet. Tällä tavalla jäsenet
saavat joka viikko kokoontua, kas-
vaa veljesrakkaudessa ja uudistaa
liittensä Herran kanssa.

L.K. 59.

9. Ja jotta voisit pitää itsesi
täydellisemmin maailman saastutta-
mattomana, sinun tulee mennä ru-
koushuoneeseen ja uhrata sakra-
menttisi minun pyhänä päivänäni.

10. Sillä totisesti tämä on päivä,
joka on määrätty siksi päiväksi,
jolloin voitte levätä työ tänne
ja oimistaa hartautenne Kaikkein
Korkeimmalle.

11. Kuitenkin sinun tulee antaa
lupauksesi vanhurskaudessa joka
päivä ja alati.

12. Mutta muista, että tänä, Her-
ran päivänä, sinun tulee uhrata
lahjasi ja sakramenttisi Kaikkein
Korkeimmalle tuunustaen syntisiä
veljille ja Herran edessä.

13. Ja tänä päivänä sinun ei tule
tehdä mitään kuin valmistaa maaka-
si sydämesi yksinkertaisuudessa,
niin että puolestasi olisi täydelli-
nen.

Seikkäkö näin, pitääksenne it-
semme puhtaina maailmasta, Herra

on käskenyt meidän kokoontua Hänen pyhänä päivänään, ja kuka meistä on tarpeeksi hyvä, ettei hänen tarvitse oppia Jumalan sanaa ja muistaa Kristuksen suurta rakkautta ottamalla vastaan Herran ehtoollisen. M.K. 3 Ne 18.

11. Ja tämä teidän on aina tehtävä niille, jotka tekevät parannuksen ja ovat kastetut minun nimeeni, ja teidän on tehtävä se minun vaxeni muistoksi, jonka olen vuo-dattanut teidän tähtenne, jotta te todistaisitte Isälle aina muistavanne minut. Ja jos te aina pidätte minut mielessänne, Henkeni on oleva alati kanssanne.

12. Ja minä annan teille käskyn, että teidän on tehtävä tämä. Ja jos aina teette tämän, olette siunatut, sillä perustuksenne on minun kalliossani.

Pres. Henry A. Matis.

Pitäkäämme sapatti pyhänä. Joka luulee voittavansa tekemällä työtä Herran päivänä, hän menettää monin verroin enemmän. Monilla on palstoja ja toisilla toimia, joista he sunnuntaisin huolehtivat. Luuletteko, että näin tekemällä saatte Herran suosiota itsellenne? Ajatelkaamme esim. pioneereja: vuonna 1847 heillä ei ollut edes ruckaa, ei riittävästi vaatteita, eikä edes koteja. Tekivätkö he työtä sunnuntaisin saadakseen erämaan kukoistamaan kuin kaunokukka? Eivät, sillä he olivat päättäneet pitää Jumalan käskyt. Ja katsokaa, kuinka ylen runsaasti Herra on siunannut heitä. Tehkäämme me samoin, sillä Herra on meidän Jumalamme ja Häntä me palvelemme. Tulokoot Herran rikkaimmat siunaukset teidän osaksenne.

Teidän rakkaat veljenne

Henry A. Matis
Taneli Havu
Mark E. Anderson

KOTIKÄYNTILÄKSY

Muista lepopäivä

Kun Jumala antoi kymmenen käskyä Moosekselle, pidettiin: "Muista pyhittää lepopäivä" riittävästi tärkeänä mainittavaksi kymmenen käskystä joukossa. On varmaa, että mitä likinä käskyt sisältävät, sitä ei pidä väheksyä: "Alkoon siunalla olkomuita jumalia... Älä

tee itsellesi jumalan kuvaa äläkä mitään kuvaa... Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi nimeä... Kunnioita isääsi ja äitiäsi... Älä tapa... Älä tee huorin... Älä himoitse lähimmäisesi huonetta" - nämä ovat arvaamattoman tärkeät ja kallisarvoiset pääperiaatteet. Muuan niistä koskee lepopäivää. Mutta miksi olla huolissaan lepopäivästä? Muutamille riittää se, että Jumala on sen sanonut. Kuitenkin niille, jotka tahtovat muita syitä, on niitä. Jatkuva väsymys on laskevan työtehon, huonon menestymisen ja usein kehnon terveyden edelläkävijä. Puhtaasti fyysilliseltä kannalta henkilö, joka herkeämättä ahertaa seitsemän päivää, epäonnistuu etsiessään fyysillistä virvoitusta, mikä kuuluu niille, jotka muistavat pyhittää lepopäivänsä. Mutta ihmisellä ei ole vain ruumis, vaan myös henki, jota täytyy ruokkia ja virvoittaa. Ihmisellä täytyy olla aikaa omantunnonajatuksille, aikaa keskusteluun Luojan kanssa, aikaa mietiskellä elämän tarkoitusta ja kaikkea sitä, mikä muodostaa maailmankaikkeuden. Se, joita puuttuu aikaa lepoon ja virkistykseen sekä mietiskelyyn on alttiina fyysilliselle, hengelliselle ja henkiselle lamaannustilalle. On varmaa, että seuraavat asiat kuuluvat pyhäpäivään: Jumalan palvelemisen henki, levon henki, rauhallinen virkistykseen henki. Ja vaikka käsky ei olisi koskaan annettu, olisi kuitenkin ilmeistä, kun otetaan huomioon kaikki tosiasiat, että lepopäivä on välttämätön ihmisen korkeimmalle hyvälle. Herra, Jumala "siunasi ja pyhitti sen". Kolmas käsky on yhä edessämme: "Muista pyhittää lepopäivä".

"VALKEUS"

Ilmoitamme, että seuraava "Valkeus" ilmestyy heinäkuun 24 p:nä, ja on siihen sisällytetty sekä heinä- että elokuun numerot.

Samalla kiitämme kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat kirjoituksillaan muistaneet lehteämme. Koska olemme saaneet näitä kirjoituksia runsaasti, on meidän pakko siirtää neuten järjestelyyn, joten siis tästä lähtien julkaisemme ainoastaan pyytämämme kirjoituksia.

Maire Tamminen.